

דעת תורה!

צר לי מאוד ממה שנתרבה המחלוקת בישראל, והוא מה שנתחדש מדי יום ויום צדדים וצידי צדדים, והכל בפרהסיא ע"י

שמדפיסים גליונות הרבה לכל צד ומשלחים לכל פינה ופינה,

זה פונה ומרבה חתימות לצד שלו ומבוזה לצד שכנגדו וזה להיפך (וראיתי לאחד שכותב כל המרבה בחתימות הרי זה משובח, ואני אומר, שכל המרבה הוא מרבה מחלוקת בישראל). הכלל, נעשתה כל הגולה כמדורה של אש, שאין לך יום שאינו מגיע לידי נגד רצוני, עתונים וגליונות מכל צד ששופך בוז על צד שכנגדו, ומאד מאד צר לי שגם על ארצנו הקדושה הצליח מעשה שטן, וגם היא נפלה ברשת המחלוקת.

ולא אדע מי התיר להם עון לשון הרע ועון מחלוקת שהוא עון גדול ונורא!

ומה שכל אחד חושב שעם צדו היא האמת ורק הצד שכנגדו הוא הגורם למחלוקת ועל ראשו תלוי האשם, אבל לו, לא יגיע שום עונש, טעות גדולה היא, דאפילו אם תהיה האמת עם צדו, מכל מקום בכל מחלוקת מצוי שמחגורת מדת הנוצחון, ושם נעשים כן המעקשים למישור דעל ידי הכעס והנוצחון לא יכול לצאת בוודאי דבר מתוקן כהוגן, ומה נעשה כי יפקדנו אלקים.

ועוד עולה על כולנה מה שנתרבה עון חילול השם עי'ז מאד, ומי יודע מה יהיה ח'ו הסוף מזה.

הלא ידוע משאחז"ל אחד שונג ואחד מזיד בחילול ה', ואין מקיפין בחילול ה'.

והנה ידוע לכל מה שאירע בימי התנא ר' עקיבא... ואיתא בגמ' שעונם היה על שלא נהגו כבוד זה לזה. ועתה נתבונן נא, דהלא רק אונאת דברים הוא, והוא רק לאו בעלמא, ואין חייב על זה מיתה בידי שמים, ולמה מתו?

אלא שע"ז נסבב חילול ה' גדול בעולם, שתלמידי חכמים רבים זה עם זה, ומבזים התורה ומצותיה לעין כל.

ועל זה אני אומר, מורי ורבותי, למה לא נירא מארזי הלבנון, קדושי עליון, שבודאי היה לכל אחד תירוץ בפני עצמו שאין בו אשם ועיקר האשם על חברו ולא עליו, ואפילו הכי אנו רואין שתורתן וקדושתן לא הגינו עליהן ועלמה מדת הדין בכולן!

... ובפרט על זמננו זה שנתרבו צרות על ישראל לאין שיעור, וכמעט נתקיימו כל הסימנים שזכרנו בגמ' בחלק ובסוף סוטה בעקבתא דמשיחא וכו', וקרוב הדבר מאד שזמננו הוא עקבתא דמשיחא, והיה ראוי לכל אחד להתחזק בתורה ובמעשים טובים, ולהרבות שלום בישראל כדי שתכריע הכף של זכות. ואיך יחרד לב כל איש ישראל לראות שדוקא בזמן הזה מצליח מעשה שטן להרבות קטמות ומריבות בכמה עיירות בישראל, ועי'ז נתחלל שם שמים מאד.

ועד כמה החיוב גדול על מי שיש בידו למחות, שלא להניח על כל פנים להדפיס כתבי פלסתר אחד על חברו,

שעון פלילי הוא למאד.

ועל כן אחי ורעי, חוסו נא על עצמכם ועל כלל ישראל, וכל אחד במקומו יראה לכבות את אש המחלוקת כדי שלא יהא שמו הגדול מחולל עוד, ויתאמץ להרבות שלום במקומו, ובזכות זה נזכה לשמוע קול מבשר שלום בעולם.

הצעיר שבכהונה הכותב בלב ונשבר,
ישראל מאיר הכהן

בעהמ"ח ספר חפץ חיים ומשנה ברורה
(מובאה מספרו *זכור למרים*, מהדורת 1948)